

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYẾN 545

Phẩm 8: THANH TỊNH

Bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện lại thưa với Đức Phật:

– Bạch Thế Tôn, những người ngu si chẳng siêng tinh tấn, đủ các ác hạnh, cẩn lành cạn mỏng, ám độn vô cầu, ít nghe kém tuệ, bị ác tri thức khống chế, chẳng phụng sự bạn lành, chẳng ưa thỉnh hỏi, chẳng siêng năng tu học những điều thắng thiện, nên khi nghe Phật thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thật là khó tin hiểu?

Phật bảo:

– Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy, đúng như ông nói!

Thiện Hiện lại bạch Phật:

– Bát-nhã ba-la-mật-đa này thâm sâu như thế nào mà khó tin, khó hiểu?

Phật bảo:

– Thiện Hiện, sắc chẳng phải buộc, chẳng phải mở. Vì sao? Vì sắc lấy không tánh làm tự tánh. Thọ, tưởng, hành, thức chẳng phải trói buộc, chẳng phải cởi mở. Vì sao? Vì thọ, tưởng, hành, thức lấy không tánh làm tự tánh.

Thiện Hiện, khoảng trước của sắc chẳng phải buộc, chẳng phải mở. Vì sao? Khoảng trước của sắc lấy không tánh làm tự tánh. Khoảng sau của sắc chẳng phải buộc, chẳng phải mở. Vì sao? Vì khoảng sau của sắc lấy không tánh làm tự tánh. Khoảng giữa của sắc chẳng phải buộc, chẳng phải mở. Vì sao? Vì khoảng giữa của sắc lấy không tánh làm tự tánh. Khoảng trước của thọ, tưởng, hành, thức chẳng phải buộc, chẳng phải mở. Vì sao? Vì khoảng trước của thọ, tưởng, hành, thức lấy không tánh làm tự tánh. Khoảng sau của thọ, tưởng, hành, thức chẳng phải buộc, chẳng phải mở. Vì sao? Vì khoảng sau của thọ, tưởng, hành, thức lấy không tánh làm tự tánh. Khoảng giữa của thọ, tưởng, hành, thức chẳng phải buộc, chẳng phải mở. Vì sao? Vì khoảng giữa của thọ, tưởng, hành, thức lấy không tánh làm tự tánh.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

– Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất khó tin hiểu. Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cực khó tin hiểu!

Phật bảo:

– Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy, đúng như ông nói! Vì sao? Nay Thiện Hiện, sắc thanh tịnh tức quả thanh tịnh. Quả thanh tịnh tức sắc thanh tịnh. Vì sao? Vì sắc thanh tịnh và quả thanh tịnh này là không hai, không có hai phần, không phân biệt, không chấm dứt. Thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh tức quả thanh tịnh. Quả thanh tịnh tức thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh. Vì sao? Vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh và quả thanh tịnh là không hai, không có hai phần, không phân biệt, không chấm dứt.

Nay Thiện Hiện, sắc thanh tịnh tức là trí Nhất thiết thanh tịnh. Trí Nhất thiết thanh tịnh tức là sắc thanh tịnh. Vì sao? Vì sắc thanh tịnh và trí Nhất thiết này là không hai, không khác, không có hai phần, không chấm dứt. Thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh tức là trí Nhất thiết thanh tịnh. Trí Nhất thiết thanh tịnh tức là thọ, tưởng, hành, thức thanh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

tịnh. Vì sao? Vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh và trí Nhất thiết thanh tịnh này là không hai, không khác, không có hai phần, không chấm dứt.

Bấy giờ, Xá-lợi Tử thưa Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa rất là thâm sâu?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa này có thể chiếu rõ được?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì hết sức là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa là ánh quang minh lớn?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì là thanh tịnh vô cùng.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa vĩnh viễn không tương tục?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa vốn không tạp nhiễm?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì là thanh tịnh vô cùng.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa không chứng đắc, không hiện quán?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa không có chỗ sinh khởi?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa này rốt ráo không sinh?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa này chẳng sinh ở Dục giới, chẳng sinh ở Sắc giới, chẳng sinh ở Vô sắc giới?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa này không biết, không hiểu nỗi?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa này không biết không hiểu ở những pháp nào?

Phật dạy:

–Không biết, không hiểu đối với sắc. Vì sao? Vì rất là thanh tịnh. Không biết không hiểu đối với thọ, tưởng, hành, thức. Vì sao? Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với trí Nhất thiết không hao tổn, không lợi ích?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa không lấy, không bỏ đối với tất cả pháp?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rất là thanh tịnh.

Bấy giờ, Thiện Hiện cũng bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên sắc thanh tịnh?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện lại thưa:

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo tịnh.

Thiện Hiện lại thưa:

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên quả thanh tịnh?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo tịnh.

Thiện Hiện thưa:

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo tịnh.

Thiện Hiện lại thưa:

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên không chứng đắc, không hiện quán.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo tịnh.

Thiện Hiện lại thưa:

–Bạch Thế Tôn, vì ngã vô biên nên sắc vô biên?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo tịnh.

Thiện Hiện thưa:

–Bạch Thế Tôn, vì ngã vô biên nên thọ, tưởng, hành, thức vô biên?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện lại thưa:

–Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát có thể hiểu thế này: Đây là Bát-nhã ba-la-mật-đa.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo tịnh.

Thiện Hiện thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải bồ này, chẳng phải bồ kia, chẳng phải ở khoảng giữa?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì rốt ráo thanh tịnh.

Thiện Hiện thưa:

–Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi lên tư tưởng xả bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa là xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy! Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này chấp trước danh, chấp trước tướng.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật kỳ lạ! Bạch Thiện Thệ, thật hiếm có! Ngài đã khéo vì chúng Đại Bồ-tát khai thị, phân biệt rõ ráo chấp tướng đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Khi ấy, Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:

–Thế nào là Đại Bồ-tát khởi lên sự chấp tướng đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa?

Thiện Hiện đáp rằng:

–Nếu Đại Bồ-tát khởi lên tư tưởng chấp trước cái không đối với sắc cho là không. Đối với thọ, tưởng, hành, thức cho là không, rồi khởi lên chấp trước tưởng không ấy. Đối với pháp quá khứ cho là pháp quá khứ, rồi khởi lên chấp trước tưởng về pháp quá khứ. Đối với pháp vị lai cho là pháp vị lai, rồi khởi lên chấp trước tưởng về pháp vị lai. Đối với pháp hiện tại cho là pháp hiện tại, rồi khởi lên tưởng chấp trước pháp hiện tại. Nghĩa là các thiện nam trụ Bồ-tát thưa, khi mới phát tâm phước đã khởi lên như vậy nên gọi là chấp tướng.

Khi ấy Thiên đế Thích hỏi Thiện Hiện rằng:

–Dựa vào đâu mà gọi như vậy là chấp tướng?

Thiện Hiện đáp:

–Nếu bảo đây là tâm đại Bồ-đề, hoặc chấp đây là tâm Bồ-đề rồi bắt đầu hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột thì gọi là chấp trước. Kiều-thi-ca, tâm vốn tánh không, không thể hồi hướng. Các thiện nam trụ Bồ-tát thưa, nếu khởi chấp rằng: “Ta hướng tới Đại thưa.” Tất cả như thế gọi là chấp trước tướng. Vì thế đối với quả vị Giác ngộ cao tột, các chúng Đại Bồ-tát muốn thị hiện, khuyến khích, hướng dẫn, khen ngợi các hữu tình hướng tới Đại thưa, nên tùy theo thật tướng mà thị hiện, khuyến khích, hướng dẫn, khen ngợi các hữu tình kia; nếu có thể thị hiện, để khuyến khích, hướng dẫn, ngợi khen các hữu tình kia thì đối với chính họ không làm tổn hại, cũng chẳng làm tổn hại kẻ khác. Đây là chỗ đã được các Như Lai chấp nhận.

Kiều-thi-ca, các thiện nam an trú Đại thưa, nếu có thể thị hiện, để khuyến khích, hướng dẫn, khen ngợi các hữu tình, hướng tới Bồ-tát thưa như thế, liền có thể xa lìa được tất cả sự chấp trước.

Bấy giờ, Thế Tôn khen Thiện Hiện:

–Hay thay, hay thay! Nay ông có thể vì các Bồ-tát mà nói một cách khéo léo về tướng chấp trước, làm cho các Bồ-tát giác ngộ, xa lìa. Lại có những chấp trước vi tế này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

nữa, Ta sẽ nói cho ông, ông nên lắng nghe cho kỹ, suy nghĩ cho sâu.

Thiện Hiện thưa:

–Bạch Thế Tôn, xin Ngài hãy nói, chúng con rất muốn nghe!

Phật bảo:

–Thiện Hiện, các thiện nam an trú Đại thừa, muốn tới quả vị Giác ngộ cao tột đối với các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, phải đem tâm thanh tịnh tin, giữ lấy tướng để nhớ nghĩ. Tùy theo sự giữ lấy tướng gọi là chấp trước. Vì sao? Vì sự giữ lấy tướng đều gọi là chấp trước. Nếu đối với các pháp vô lậu, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong quá khứ, hiện tại và vị lai đều rất tùy hỷ; lại đem căn lành của sự tùy hỷ này ban cho các hữu tình một cách bình đẳng, cùng hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột, cũng gọi là chấp trước. Vì sao? Vì thật tánh các pháp chẳng phải quá khứ, chẳng phải hiện tại, chẳng phải vị lai; xa lìa ba đời, chẳng phải lìa ba đời mới có thể hồi hướng được. Pháp lìa ba đời không thể giữ lấy tướng, không thể duyên theo, cũng là việc không thấy nghe hiểu biết.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật tánh các pháp rất thăm sâu.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì bản tánh xa lìa.

Thiện Hiện lại thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa bản tánh thăm sâu?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì bản tánh thanh tịnh.

Thiện Hiện thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa bản tánh thanh tịnh?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì bản tánh xa lìa.

Thiện Hiện thưa:

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa hoàn toàn nêu kính lẽ.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì tất cả pháp bản tánh là xa lìa. Thiện Hiện nên biết, nếu bản tánh của tất cả pháp là xa lìa thì tức là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì Như Lai chứng biết thật tánh các pháp là không tạo, không tác.

Thiện Hiện lại thưa:

–Bạch Thế Tôn, vì vậy Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác không có sự chứng đắc đối với tất cả pháp nên gọi là Hiện Đẳng Giác.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì tất cả pháp đồng một tánh, chẳng phải hai. Thiện Hiện nên biết, các pháp một tánh tức là không tánh. Các pháp không tánh tức là một tánh. Như vậy các pháp một tánh hay không tánh đều là tánh vốn thật. Tánh vốn thật này tức là một tướng, được gọi là không tướng. Thế nên Thiện Hiện, đối với tất cả pháp, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác không có sự chứng đắc, nên gọi là Hiện Đẳng Giác. Vì sao? Vì bản tánh các pháp chỉ có một, không hai.

Thiện Hiện nên biết, bản tánh các pháp tức chẳng phải bản tánh. Chẳng phải bản tánh đấy tức là bản tánh; biết được như vậy thì có thể xa lìa tất cả sự chấp trước.

Thiện Hiện lại thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

–Bạch Thế Tôn, như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa khó có thể hiểu biết?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì không có người hiểu biết.

Thiện Hiện lại thưa:

–Như vậy, Bát-nhã ba-la-mật-đa không thể nghĩ bàn.

Phật dạy:

–Đúng vậy, chẳng phải tất cả tâm đều có thể biết rõ được.

Thiện Hiện lại thưa:

–Như vậy, Bát-nhã ba-la-mật-đa không có sự tạo tác?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì những sự tạo tác ấy chẳng thể nắm bắt được.

Bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát nên hành Bát-nhã ba-la-mật-đa thế nào?

Phật dạy:

–Thiện Hiện, các Đại Bồ-tát nếu không hành sắc là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa; nếu không hành thọ, tưởng, hành, thức là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Này Thiện Hiện, các Đại Bồ-tát chẳng hành sắc không tức là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa; hoặc chẳng hành thọ, tưởng, hành, thức không tức là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Này Thiện Hiện, các Đại Bồ-tát nếu không hành sắc, không viên mãn tưởng là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu không hành thọ, tưởng, hành, thức và không viên mãn tưởng là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì sắc không viên mãn tức là chẳng phải sắc. Thọ, tưởng, hành, thức không viên mãn tức không phải thọ, tưởng, hành, thức. Nếu không hành như vậy tức là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật hy hữu! Bạch Thiện Thệ, thật kỳ lạ! Ở trong những sự chấp trước mà nói tưởng không chấp trước.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, các Đại Bồ-tát nếu không hành sắc, không có sự chấp tưởng tức là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu không hành thọ, tưởng, hành, thức, không có sự chấp tưởng tức là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện nên biết, các Đại Bồ-tát nếu thường hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, thì đối với sắc chẳng sinh chấp trước; đối với thọ, tưởng, hành, thức chẳng sinh chấp trước; đối với quả Dự lưu chẳng sinh chấp trước; đối với quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng sinh chấp trước; đối với Độc giác Bồ-đề chẳng sinh chấp trước; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng sinh chấp trước; đối với trí Nhất thiết cũng chẳng sinh chấp trước. Vì sao? Vì không chấp trước nên không trói buộc, vượt qua tất cả, gọi là trí Nhất thiết. Thiện Hiện, như vậy các Đại Bồ-tát vượt qua tất cả chấp trước để hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật hy hữu! Bạch Thiện Thệ, thật kỳ lạ! Như vậy sự chứng pháp tánh của Bát-nhã ba-la-mật-đa rất là thăm sâu, nếu nói hay không nói đều không tăng giảm.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như ông nói! Thí như hư không, giả sử hết thọ lượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

của chư Phật hoặc khen hoặc chê mà hư không kia không tăng, không giảm. Pháp tánh thâm sâu cũng lại như vậy, hoặc nói hoặc chẳng nói đều không tăng, không giảm.

Này Thiện Hiện, thí như người do biến hóa đổi với sự khen chê đều không vui, không buồn, không tăng, không giảm. Pháp tánh thâm sâu cũng lại như vậy, hoặc nói, hoặc không nói đều như vậy, vốn không thay đổi.

Cụ họ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là việc rất khó. Nghĩa là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tu hoặc chẳng tu, cũng không tăng, không giảm, không tiến, không thoái. Các Đại Bồ-tát tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa như tu hư không hoàn toàn không sở hữu. Nghĩa là trong ấy, không có pháp nào là có thể nắm bắt, mà siêng tu học cho đến quả vị Giác ngộ cao tột thường không có sự thoái lui.

Bạch Thế Tôn, chúng con là hàng hữu tình, đều phải kính lẽ các Đại Bồ-tát, vì đó là bậc mặc áo giáp đại công đức. Vì sao? Các Đại Bồ-tát vì độ hữu tình, nên mặc áo giáp công đức. Ví như muốn chiến tranh với hư không phải mặc áo giáp kiên cố.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát vì độ hữu tình nên mặc áo giáp công đức, như vị tướng hùng dũng muốn đem hư không để chinh cao hơn.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát rất là dũng mãnh, mặc áo giáp công đức, vì các hữu tình như hư không, pháp giới, pháp tánh, nên muốn đạt đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát đạt được đại Tinh tấn ba-la-mật-đa vì tất cả pháp như hư không, nên mặc áo giáp công đức.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát rất là hiếm có, vì các loài hữu tình như hư không, giải thoát khổ sinh tử như hư không, được Niết-bàn an lạc như hư không, nên mặc áo giáp công đức.

Bấy giờ, trong hội có một vị Bí-sô chấp tay hướng về Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, con phải kính lẽ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nghĩa là Bát-nhã ba-la-mật-đa này không pháp nào có thể sinh, không pháp nào có thể diệt.

Khi ấy, Thiên đế Thích hỏi Thiện Hiện:

–Nếu Đại Bồ-tát muốn học Bát-nhã ba-la-mật-đa phải học như thế nào?

Thiện Hiện đáp:

–Nếu Đại Bồ-tát muốn học Bát-nhã ba-la-mật-đa phải như hư không tinh tấn tu học.

Khi ấy, Thiên đế Thích liền bạch Phật:

–Đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu các thiện nam, thiện nữ chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh tấn tu học, như lý suy nghĩ, biên chép, giảng thuyết, truyền bá rộng rãi. Con sẽ hộ trì không để tổn hại buồn phiền.

Bấy giờ, Thiện Hiện bảo Đế Thích:

–Ông thấy có pháp nào để hộ trì không?

Thiên đế Thích nói:

–Thưa Đại đức, không! Tôi không thấy có pháp để hộ trì.

Thiện Hiện bảo:

–Nếu Đại Bồ-tát trụ như Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đã nói tức là hộ trì. Ai lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa, nhân và phi nhân muốn làm hại họ liền được thuận tiện ngay. Kiều-thi-ca, nếu muốn hộ trì các Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa; chẳng khác gì có người phát khởi sự tinh tấn siêng năng hộ trì hư không. Nếu muốn hộ trì các Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì chỉ uổng công nhọc nhằn, hoàn toàn không ích gì.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

Kiều-thi-ca, ý ông nghĩ sao? Ai có thể giữ được tiếng vang không?

Thiên đế Thích nói:

– Thưa Đại đức, không!

Thiện Hiện bảo:

– Kiều-thi-ca, nếu muốn hộ trì các Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng lại như vậy, uổng công nhọc nhằn, hoàn toàn không có lợi ích gì. Kiều-thi-ca, các Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, dù biết các pháp đều như tiếng vang, mà chẳng xem thấy, cũng chẳng chỉ rõ. Vì tất cả pháp hoàn toàn không sở hữu và chẳng thể nắm bắt được. Nếu Đại Bồ-tát trụ được như vậy tức là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bấy giờ, do sức oai thần của Thế Tôn, nên khiến cho bốn Đại thiên vương, Thiên đế Thích, Đại Phạm vương và tất cả chúng trời trong thế giới ba lần ngàn này cùng đi đến chỗ Phật, đánh lễ sát chân Ngài, rồi đứng qua một bên. Nhờ thần lực của Phật, nên khắp mười phương thế giới, đều thấy được ngàn Đức Phật đang thuyết giảng Bát-nhã ba-la-mật-đa; nghĩa phẩm, danh tự đều giống như nơi đây. Vị đứng đầu chúng Bí-sô, thỉnh thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa đều tên Thiện Hiện. Vị đứng đầu các chúng trời, vấn nạn Bát-nhã Ba-la-mật-đa đều tên Đề Thích.

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Thiện Hiện:

– Bồ-tát Từ Thị sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, tức khi ấy lấy danh hiệu này, cũng ở chỗ này thuyết giảng Bát-nhã ba-la-mật-đa. Trong hiện kiếp chư Phật đời vị lai sẽ lấy danh hiệu này, cũng ở chỗ này, tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa.

M